

Resolució 723/2020, de 3 de desembre**Número d'expedient de la reclamació:** 453/2020**Administració reclamada:** Departament de Treball, Afers Socials i Famílies**Informació reclamada:** Ajuts rebuts per part dels residents d'un habitatge concret.**Sentit de la Resolució:** Desestimació i inadmissió parcial

Resum: La petició de còpia d'aquest escrit, sol·licitada el 22 d'agost, s'ha de considerar aliena a la sol·licitud inicial, de 27 de juliol, i diferent d'aquella, i, en conseqüència, s'ha d'inadmetre com a part d'aquest procediment, per incongruent. Tot això al marge d'altres consideracions que redunden en la inadmissibilitat d'aquesta informació com a part d'aquesta reclamació, com el seu caràcter prematur. En primer lloc, s'ha de rebatre que resulti aplicable a la informació reclamada el límit regulat a l'article 23 LTAIPBG, ja que el catàleg de dades excloses automàticament del dret d'accés per aquell article (la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor), és taxat i no ampliable, i no s'hi preveu el motiu de vulnerabilitat social que s'esmenta a la Resolució de la Direcció general de Prestacions Socials. Correspon, en canvi, aplicar el règim de ponderació casuística previst a l'article 24.2 LTAIPBG per a l'accés a dades personals diferents de les pròpies i de les identificatives del personal públic, i aquesta ponderació haurà d'atendre a la finalitat de l'accés, segons estableix el propi precepte esmentat, que en aquest cas s'ha formulat per la persona reclamant de la manera següent: "Esbrinar la compatibilitat d'aquests ajuts amb ingressos provinents del sotsarrendament d'habitacions (prohibit en habitatges de protecció oficial) i hostalatge il·legals". La informació facilitada en la resolució d'estimació parcial de la seva sol·licitud ja indicava que aquest habitatge no percebia ajuts ni estava classificat com de protecció oficial, la qual cosa ja portaria a considerar buidada de contingut la finalitat de comprovació. Cal, igualment, tenir en compte que l'accés provocaria un dany directe al bé protegit pel límit, la protecció de dades personals, ja que pel fet de ser ajuts associats a la vulnerabilitat social dels perceptors, aquesta informació, a diferència d'altres ajuts i subvencions, no és objecte de publicitat activa associada a la identitat dels perceptors, per expressa excepció de l'article 15.1.c LTAIPBG, i considerant, igualment, que les resolucions que concedeixen aquest ajuts no es publiquen a diaris oficials associades al nom i cognoms de les persones beneficiàries ni tan sols quan la seva notificació no ha pogut ser practicada a la persona i correspon fer-ne la publicitat substitutiva, ja que fins i tot en aquest cas, el beneficiari de l'ajut no s'identifica amb el nom i cognoms, sinó amb dígits del DNI. Existeix, doncs, un zel i una cura de l'administració en protegir la identitat dels perceptors d'aquests ajuts, que es veuria efectivament perjudicada amb l'accés reclamat. D'altra banda, no es possible oferir aquesta informació anonimitzada, com ofereix l'escrit de reclamació amb l'argument de què "és perfectament compatible amb la dita normativa [de protecció de dades personals] facilitar la informació sol·licitada (relativa a subvencions públiques que es reben al pis), anonimitzant els destinataris persones físiques". Cal tenir en compte que l'adreça o domicili d'una persona física és una dada personal protegida, que té la virtualitat de permetre, indirectament, identificar a la persona física que hi viu, i en aquest cas, que la sol·licitud es concreta en un únic habitatge, fàcilment, la persona sol·licitant ja coneix o pot arribar a conèixer, amb probabilitat i sense una dificultat desproporcionada, la identitat de la persona perceptora de l'ajut que hi resideix.

Nogensmenys, cal tenir en compte la dificultat d'obtenir aquesta informació a partir de l'adreça, ja que en tractar-se d'ajuts personals, la cerca de la relació dels beneficiaris dels ajuts es pot fer de manera automatitzada i amb el suport de l'eina de gestió de la base de dades dels ajuts, a partir de les dades identificatives (nom i cognoms, o DNI) dels beneficiaris, i no del seu domicili, que s'informa a la sol·licitud però no constitueix un element de cerca automatitzada, el que fa desproporcionada la tasca d'elaboració de la informació reclamada.

Paraules clau: Generalitat. Ajuts. Lloguer. Vulnerabilitat social. Reclamació contra estimació parcial. Congruència de la reclamació. Límits. Dades personals. Anonimització.

Ponent: Elisabet Samarra i Gallego

Antecedents

1. L'1 de setembre de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 453/2020, presentada contra el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 27 de juliol de 2020 la persona reclamant presenta al Departament de Territori, Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya una sol·licitud mitjançant la qual demana la informació següent: "accés a la informació pública mitjançant còpia, relativa a ajuts de caràcter públic (pel pagament de lloguer o qualsevol altre), on constin com a destinataris els residents a l'habitatge pis xxx". La sol·licitud especifica com a finalitat de l'accés: "Esbrinar la compatibilitat d'aquests ajuts amb ingressos provinents del sotsarrendament d'habitacions (prohibit en habitatges de protecció oficial) i hostalatge il·legals".
3. Per Resolució de 19 d'agost de 2020, la Direcció General de Prestacions Socials estima parcialment la sol·licitud, fonamentant la part desestimada en l'article 23 LTAIPBG, per ser dades personals especialment protegides, entre les quals s'ha d'incloure també l'adreça del domicili, atès que no s'aporta el consentiment requerit per aquell article. Indica igualment que la Direcció General de Prestacions Socials s'encarrega de la tramitació del complement de pensió no contributiva per a persones que viuen de lloguer, però que aquesta informació no es pot extreure a partir de la dada del domicili, i li indiquen l'enllaç web on pot consultar informació sobre aquest ajut i les seves compatibilitats:
<https://treballiaferssocials.gencat.cat/ca/tramits/tramits-temes/Complement-dependensio-no-contributiva-per-a-persones-que-viuen-de-lloguer>.

Igualment, li informen que han traslladat la seva sol·licitud al Departament de Territori i Sostenibilitat i que n'ha rebut la informació següent: l'Agència de l'Habitatge de Catalunya,

informa que l'habitatge a què fa referència la sol·licitant no és de protecció oficial. Igualment, l'Institut Català del Sòl informa que no hi ha constància d'haver atorgat ajuts de caràcter públic a un habitatge de Tarragona.

4. La Reclamació presentada el 14 de setembre de 2020 es fonamenta de la manera següent: "1. La resolució rebutja l'accés a la informació perquè "està subjecte i protegida per la normativa de protecció de dades". Tanmateix, és perfectament compatible amb la dita normativa facilitar la informació sol·licitada (relativa a subvencions públiques que es reben al pis), anonimitzant els destinataris persones físiques, els quals van variant (hostalatge). 2. La resolució (Annex) esmenta la contestació de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, "l'habitatge no és de protecció oficial". Per escrit de 22.08.2020, vaig demanar completar aquesta dada facilitant còpia de la contestació en suport original, sense que l'entrega hagi tingut lloc".
5. El 2 de setembre de 2020 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la persona que n'és la responsable, i li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. En la mateixa data, la GAIP comunica la Reclamació al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El dia 16 de setembre de 2020 té entrada al registre de la Comissió l'informe emès pel Departament de Treball, Afers Socials i Famílies en relació amb aquesta Reclamació. A l'informe l'Administració exposa les següents consideracions: "La DGPS va motivar la Resolució parcial en que facilitar informació sobre si a l'habitatge (a l'adreça facilitada pel reclamant) s'ha atorgat un ajut del Complement de pensió no contributiva per a persones que viuen de lloguer, que tramita la direcció general, vulnera la normativa de protecció de dades, i que per facilitar la informació cal que consti el consentiment exprés i per escrit de la persona afectada, i que ha de constar en l'escrit adjunt a la sol·licitud. Aquest tipus d'ajut s'atorga a persones amb motiu de vulnerabilitat social i s'ha de preservar la identitat dels beneficiaris, per això li indicàvem que calia que adjuntés el consentiment de la persona afectada. Igualment li vàrem dir que es tracta d'una prestació de dret subjectiu, i que no es pot localitzar una prestació que pugui rebre una persona per l'adreça. Per tant,

si no adjunta el consentiment amb les dades de la persona que viu al domicili indicat no es pot facilitar la informació, ni es pot localitzar.

El reclamant indica en el punt 1 que “és perfectament compatible amb la dita normativa facilitar la informació sol·licitada (relativa a subvencions públiques que es reben al pis), anonimitzant els destinataris persones físiques, els quals van variant (hostalatge). En primer lloc, dada personal es qualsevol informació sobre una persona física identificada o identificable, recordem que l'adreça és una dada de caràcter personal i es pot identificar fàcilment a la persona que viu al domicili. I en segon lloc, ja li vàrem indicar que no es pot localitzar una prestació que pugui rebre una persona per l'adreça.

El reclamant indica en el punt 2 que “La resolució (Annex) esmenta la contestació de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, “l'habitatge no és de protecció oficial”. Per escrit de 22.08.2020 vaig demanar completar aquesta dada facilitant còpia de la contestació en suport original, sense que l'entrega hagi tingut lloc. No entenem a que es refereix quan indica que “la entrega no ha tingut lloc” ni tampoc si va adreçar un escrit a l'AHC”. Finalment, l'informe conclou: “La Direcció General de Prestacions Socials ha resolt la sol·licitud presentada pel ciutadà, i demanem sobre la base dels antecedents i exposició de fets, que la GAIP desestimi la reclamació”.

8. El 21 de setembre de 2020 la GAIP sol·licita un informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades Personals (APDCAT), atès que l'Administració reclamada invoca la normativa de protecció de dades personals per a denegar el lliurament de la informació demanada i n'informa a les parts. A la comunicació adreçada a l'Administració reclamada, a més d'informar de la petició de l'informe de l'APDCAT, també la requereix a facilitar a la GAIP la següent informació addicional, per millor resoldre: la normativa que regula els ajuts de referència, informació sobre la publicitat que es fa de l'adjudicació d'aquests ajuts, que es comuniqui si l'adreça del pis llogat és una dada que es lliura a l'Administració i per quins paràmetres es podria realitzar una cerca automatitzada d'aquests ajuts.
9. El dia 2 d'octubre té entrada al registre de la Comissió l'informe de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que conclou el següent: “a la vista de la normativa de protecció de dades personals i de les circumstàncies exposades, no resultaria justificat l'accés a la informació sol·licitada”.
10. El 23 d'octubre es notifica l'informe emès per l'APDCAT a les parts. La notificació a la persona reclamant queda rebutjada amb data 3 de novembre, pel decurs dels deus dies prescrits des de l'avís de notificació sense que hi hagi accedit.

11. El dia 5 de novembre de 2020 té entrada al registre de la Comissió l'informe addicional sol·licitat al Departament de Treball (antecedent 8).

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública adreçada a un subjecte obligat per la GAIP (article 3.1 LTAIPBG).

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar

límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

L'article 42.8 LTAIPBG preveu que, si la denegació de l'accés per part de l'Administració s'ha fonamentat en la protecció de dades personals, la Comissió haurà de sol·licitar a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti informe sobre l'adequació de l'accés a la normativa de protecció de dades, i l'apartat 9 d'aquest mateix article preveu que el termini per resoldre pot ésser ampliat per quinze dies més en aquest cas, la qual cosa ha d'ésser notificada a totes les parts.

L'article 42, apartats 7 i 9 LTAIPBG disposa que la Comissió pot sol·licitar a l'administració reclamada els informes i dades que consideri necessàries per fonamentar les seves resolucions, i que aquesta petició permet ampliar per quinze dies més el termini per resoldre de què disposa la Comissió. Desplegant aquesta previsió legal, el Reglament de la Comissió disposa en els apartats 6 i 7 de l'article 33 RGAIP que la Comissió pot demanar a l'òrgan o entitat afectat les informacions que hagin estat sol·licitades quan el seu coneixement sigui necessari per a la resolució de les reclamacions, amb l'adopció de les mesures corresponents per garantir la reserva d'aquestes informacions, en la mesura que aquesta reserva sigui exigible, i que aquesta sol·licitud de dades, informes o d'altra informació permet ampliar el termini per a resoldre fins a un màxim de 15 dies més, la qual cosa ha d'ésser notificada a totes les parts abans que conclougui el termini per a resoldre.

2. *Sobre l'objecte de la reclamació i la inadmissibilitat de peticions incongruents amb la sol·licitud de la què deriva aquest procediment.*

La reclamació es presenta contra la resolució de la Direcció General de Prestacions Socials estimant parcialment la sol·licitud i informant en aquell mateix acte, prèvia consulta als òrgans de la Generalitat competents en matèria d'ajuts a l'habitatge, que ni l'Agència de l'Habitatge de Catalunya ni l'Institut Català del Sòl havien concedit ajuts a l'habitatge identificat a la sol·licitud de cap tipus, i hauria desestimat l'accés als ajuts personals en forma de complement de pensió retributiva per a les persones que viuen en règim de lloguer que tramita aquella Direcció General invocant una doble justificació: de caràcter jurídic, fonamentada en què seria una informació personal vinculada a la vulnerabilitat social i, com a tal, una dada personal especialment protegida i exclosa de l'accés sense consentiment per l'article 23 LTAIPBG; i, de caràcter fàctic, considerant que, materialment, la informació no es pot obtenir a partir de la dada del domicili, ja que es tracta d'un ajut personal que no es pot consultar si no és a partir de les dades indetificatives de la persona beneficiària.

La reclamació es fonamenta i motiva en una doble pretensió: la primera, obtenir la informació desestimada: el complement de pensió contributiva, al·legant que no seria una dada personal ja que no es demana associada a la identitat de la persona perceptora, sinó d'un habitatge. La segona, la d'obtenir l'escrit en què l'Agència de l'Habitatge de Catalunya informa a la Direcció General de Prestacions Socials de què l'habitatge en qüestió no consta com de protecció oficial, al què fa referència la Resolució d'estimació parcial de la seva sol·licitud, i que diu haver sol·licitat per escrit de 22 d'agost, sense resposta.

Començant per aquesta darrera pretensió d'obtenir l'escrit de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, cal tenir en compte que la Resolució de la Direcció General de Prestacions Socials contra la què es reclama ja havia incorporat la informació que s'hi contenia en resposta a la sol·licitud, sense que sigui exigible directament, a partir d'ella, obtenir-ne la còpia. Per tant, la petició de còpia d'aquest escrit, sol·licitada el 22 d'agost, s'ha de considerar aliena a la sol·licitud inicial, de 27 de juliol, i diferent d'aquella, i, en conseqüència, s'ha d'inadmetre com a part d'aquest procediment, per incongruent. Tot això al marge d'altres consideracions que redunden en la inadmissibilitat d'aquesta informació com a part d'aquesta reclamació, com el seu caràcter prematur, considerant que aquest procediment s'inicia tot just una setmana després de la data en què, segons indica la pròpia persona reclamant, s'hauria demanat l'accés i còpia de l'escrit, de manera que, fins i tot si aquell escrit de 22 d'agost fos admissible com a nova sol·licitud d'informació i hagués estat correctament rebut per l'administració -cosa que la Direcció General de Prestacions Socials nega en el seu darrer informe -resultaria prematur

reclamar-ne l'accés en no haver-se exhaurit el termini de què disposa l'Administració per pronunciar-s'hi.

Per tant, la reclamació queda concretada i circumscrita a la informació efectivament sol·licitada prèviament a l'Administració, i desestimada per la Resolució de la Direcció General de Prestacions Socials: els ajuts concedits com a complements de pensió contributiva per al lloguer en relació amb aquell habitatge. Es tracta d'informació pública, d'acord amb la definició que en fa l'article 2.b LTAIPBG transcrit al fonament jurídic anterior, i per tant, és informació sobre la què es projecta el dret d'accés reconegut a l'article 18 LTAIPBG, sens perjudici que aquest accés hagi de ser limitat totalment o parcialment d'acord amb la pròpia LTAIPBG, el què seguidament s'analitzarà.

3. Sobre la protecció de dades personals

La Direcció General de Prestacions Socials fonamenta jurídicament la desestimació parcial de la sol·licitud en el caràcter protegit de la informació, considerant que són dades personals que permeten identificar les persones beneficiàries d'una prestació que es relaciona amb la seva vulnerabilitat social, el què la situaria dins de la categoria de dades l'accés a les quals requereix aportar el consentiment de les persones afectades, d'acord amb l'article 23 LTAIPBG.

En primer lloc, s'ha de rebatre que resulti aplicable a la informació reclamada el límit regulat a l'article 23 LTAIPBG, ja que el catàleg de dades excloses automàticament del dret d'accés per aquell article (la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor), és taxat i no ampliable, i no s'hi preveu el motiu de vulnerabilitat social que s'esmenta a la Resolució de la Direcció General de Prestacions Socials.

Correspon, en canvi, aplicar el règim de ponderació casuística previst a l'article 24.2 LTAIPBG per a l'accés a dades personals diferents de les pròpies i de les identificatives del personal públic, i aquesta ponderació haurà d'atendre a la finalitat de l'accés, segons estableix el propi precepte esmentat, que en aquest cas s'ha formulat per la persona reclamant de la manera següent: "Esbrinar la compatibilitat d'aquests ajuts amb ingressos provinents del sotsarrendament d'habitacions (prohibit en habitatges de protecció oficial) i hostalatge il·legals". La informació facilitada en la resolució d'estimació parcial de la seva sol·licitud ja indicava que aquest habitatge no percebia ajuts ni estava classificat com de protecció oficial, la qual cosa ja portaria a considerar buidada de contingut la finalitat de comprovació. Això és rellevant, tenint en compte que regeix també en l'accés a informació personal per la via del dret d'accés a la

informació pública els principis generals recollits a la normativa de protecció de dades personals, entre els quals, el de minimització de dades, que exigeix que, fins i tot quan la cessió i tractament de dades personals sigui legítima (és a dir, quan tingui com a base o bé el consentiment o bé una llei que estableixi l'obligació de facilitar-les, en aquest cas, l'LTAIPBG) les dades personals que es cedixin hauran de ser les mínimes imprescindibles, adequades, pertinents i limitades a allò necessari en relació amb la finalitat per a la qual són tractades. Aquestes qualitats no sembla que es puguin associar a les dades personals reclamades, a la vista de què no serveixen a la finalitat al·legada, de comprovar si es perceben ingressos per lloguer incompatibles amb la condició d'habitatge protegit, atès que ja s'ha informat que l'habitatge objecte de sol·licitud no té aquesta condició.

Cal, igualment, tenir en compte que l'accés provocaria un dany directe al bé protegit pel límit, la protecció de dades personals, ja que pel fet de ser ajuts associats a la vulnerabilitat social dels perceptors, aquesta informació, a diferència d'altres ajuts i subvencions, no és objecte de publicitat activa associada a la identitat dels perceptors, per expressa excepció de l'article 15.1.c LTAIPBG, i considerant, igualment, que les resolucions que concedeixen aquest ajuts no es publiquen a diaris oficials associades al nom i cognoms de les persones beneficiàries ni tan sols quan la seva notificació no ha pogut ser practicada a la persona i correspon fer-ne la publicitat substitutiva, ja que fins i tot en aquest cas, el beneficiari de l'ajut no s'identifica amb el nom i cognoms, sinó amb dígits del DNI. Existeix, doncs, un zel i una cura de l'administració en protegir la identitat dels perceptors d'aquests ajuts, que es veuria efectivament perjudicada amb l'accés reclamat.

Tenint tot això en compte, no resulta justificat ni proporcionat a la finalitat de l'accés la desprotecció de les dades personals que permetin identificar a persones que perceben complements de pensió contributiva per al lloguer d'habitatge atorgats per motiu de vulnerabilitat social. En aquest mateix sentit es pronuncia l'APDCAT, que conclou que "a la vista de la normativa de protecció de dades personals i de les circumstàncies exposades, no resultaria justificat l'accés a la informació sol·licitada".

D'altra banda, no es possible oferir aquesta informació anonimitzada, com ofereix l'escrit de reclamació amb l'argument de què "és perfectament compatible amb la dita normativa [de protecció de dades personals] facilitar la informació sol·licitada (relativa a subvencions públiques que es reben al pis), anonimitzant els destinataris persones físiques". Cal tenir en compte que l'adreça o domicili d'una persona física és una dada personal protegida, que té la virtualitat de permetre, indirectament, identificar a la persona física que hi viu, i en aquest cas, que la sol·licitud es concreta en un únic habitatge, fàcilment, la persona sol·licitant ja coneix o pot arribar a conèixer, amb probabilitat i sense una dificultat desproporcionada, la identitat de la

persona perceptora de l'ajut que hi resideix. En aquest sentit, resulta aplicable al domicili la normativa de protecció de dades personals, de conformitat amb l'article 4.1 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, del 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel què es deroga la Directiva 95/46/CE (RGPD), que defineix com a dada personal la dada de localització que fan identificable una persona física: "1) «datos personales»: toda información sobre una persona física identificada o identificable («el interesado»); se considerará persona física identificable toda persona cuya identidad pueda determinarse, directa o indirectamente, en particular mediante un identificador, como por ejemplo un nombre, un número de identificación, datos de localización, un identificador en línea o uno o varios elementos propios de la identidad física, fisiológica, genética, psíquica, económica, cultural o social de dicha persona". Per tant, des del punt de vista jurídic, l'accés anonimitzat s'ha de descartar perquè no evita la identificabilitat de la persona física perceptora d'aquesta ajuts per raó de la seva vulnerabilitat social, considerant que la informació sobre l'ajut es demana associat al llogater d'un habitatge concret.

Nogensmenys, cal tenir en compte la dificultat d'obtenir aquesta informació a partir de l'adreça, ja que en tractar-se d'ajuts personals, la cerca de la relació dels beneficiaris dels ajuts es pot fer de manera automatitzada i amb el suport de l'eina de gestió de la base de dades dels ajuts, a partir de les dades identificatives (nom i cognoms, o DNI) dels beneficiaris, i no del seu domicili, que s'informa a la sol·licitud però no constitueix un element de cerca automatitzada, el que fa desproporcionada la tasca d'elaboració de la informació reclamada.

Per tot l'exposat, correspon desestimar la reclamació.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 3 de desembre de 2020, resol per unanimitat:

1. Desestimar la Reclamació 453/2020 amb base a l'article 24.2 LTAIPBG, pels arguments detallats en el fonament jurídic 3.

2. Inadmetre a tràmit la reclamació en relació amb l'escrit de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, per ser incongruent amb la sol·licitud, d'acord amb el fonament jurídic 2.
3. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 453/2020 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.